

Atletsko prvenstvo osnovnih šol

V LEPEM, sončnem vremenu se je stadion ŽSD Ljubljana v Šiški spremenil v atletsko tekmovališče, ki je bilo okrašeno z zastavami in zastavicami, kar je mnogo pripomoglo k tekmovalnemu vzdušju mladih atletov šišenskih osemletk.

Tekmovanje je odprla sekretarka OBZTK Ljubljana-Šiška, vodil pa ga je prof. Andrej Bohinc, predsednik odbora za SSD pri OBZTK. Pri tehnični izvedbi so sodelovali delavci ŽSD Ljubljana, študenti VŠTK, zbor atletskih sodnikov Ljubljana, predavatelji telesne vzgoje iz občine Šiška ter zdravstvena služba športne ambulante Ljubljana.

Skupaj je nastopilo 277 finalistov iz osmih od desetih šišenskih osemletk. V predtekmovanjih, ki so bila na posameznih šolah v sedmih disciplinah pionirk in sedmih disciplinah pionirjev je skupaj nastopilo 2000 učencev.

Najboljši posamezni zmagovalci do tretjega mesta so prejeli zlate, srebrne in bronaste ko-lajne, ekipni prvaki pa lične atletske statule ter po dvanajst dresov.

MAJO ZA RŠ malo ZA HEE

OBCAN Francelj Solza je jako romantičen mož, zato se mu je kar mило storilo, ko je videl, da so sem k stari cerkvi pripeljali buldožerje in se spravili nad lepe, stare hiše, diko in ponos Ljubljane. Pa so prostor navsezadnje še zaplankali, in obljubili, da bodo namesto romantičnih hiš zgradili nekakšne stolpnice trapezaste oblike in je bil naš Francelj čisto »preč« ... Vzel je čopič in barvo ter v trenutku obupa izlil svoj tiho bol na plot ...

pre Zafra Kant

JAVNA TRIBUNA 23

ŠENTVIŠKE SLIKE BREZ VEJIC IN PIK

že kratek sprehod čez šentvid nam razkrije da kraj vse bolj dobiva velemestno podobo saj skoraj ni več mogoče čez cesto ne na zebri ne drugod ker niso šentviški miličniki kakšni postopači da bi se prepogosto potikali po cesti ter plašili živčne avtomobil-ske dirkače ki imajo že tako dosti skrbi da ne pomečkajo vseh obupanih šentvidčanov ko se ti kot kamikaze mečejo čez cesto da bi prišli v trgovino po mleka in kefirčka in spet na drugo stran po meska in salamičo pa spet na to stran po aminopirinček in na drugo stran na pokopališče kamor pa bodo še najlaže in najhitreje prišli če bo ureja-nje šentviškega prometnega stanja tako bliskovito napredovalo da še zdaj nihče ne ve ali bo šla glavna cesta nekoč pod hri-bom ali čez polje ali za železniško progo ali morda čez savo proti šmartnu ali pa to vendar kdo ve pa noče povedati da mu ne bi navdušeni občani še pri živem telesu po-stavili spomenika kot si ga zasluži tista mo-dra lobanja zaradi katere je pred leti izdihnila edina šentviška papirnica in knjigarna ter je še vedno izdihnjena kot je izdihnjena dom svobode in kino v njem in kaže da je v šentvidu sploh na vrsti vsa kultura da izdihne če samo še za hip dovolite da se mimogrede spomnimo davno pokojne čital-nice in pevskega zbora in najbrž še česa kar mi pa ne pride več na misel ker sem končno tudi jaz pravi šentvidčan in se mo-ram z drugimi vred veseliti novih dosežkov, ki so mnogo boljši od prej omenjenih in iz-dihnenih in se kažejo predvsem v dokonč-nem kultiviranju zunanje podobe kraja ob čemer naj najprej s svetim spoštovanjem do stanovalcev ki imajo okna na cesto omenim blok pri avtobusni postaji v pod-gori ki bi stal lahko bolj ob cesti samo v primeru da bi stal na sredini cestišča zakaj ko se avtobus ustavi na postaji je med njim in blokom prostora točno za enega srednje debelega občana ali dva shirana zaljubljenca ki že tri mesece nista jedla kruha vendar ne zaradi spomladanskih te-žav ampak zato ker sta nekoč ob dežju slu-čajno zašla na blatno in zanemarjeno dvo-rišče za mlekarino po katerem veselo orje-jo dostavni avtomobili in sta tam videla kako po tej blatni poti priroma tudi naš vsakdanji kruhek v odprtih košarah in se ga odslej nikoli več nista mogla prav po-sebno razveseliti čeprav sta ga v prodajal-ni dobila zavitega v bel papirček kar bi vse skupaj lahko označili za šentviški sa-nitarni humor pri čemer nas zanima samo še to kaj o smešnosti takšnega početja mi-sli kakšen občinski sanitarni humorist če takšne malenkosti sploh še koga kaj zani-majo in nam ni že vsem koža čezinčez pod-plat postala kar glede naših potreb po obutvi mislijo tudi čevljarska podjetja od borova pa do peka in planike zakaj očitno bo šentvid prej dobil še pet gostiln in tri bifeje kot eno trgovino s čevlji kar pa spet ni čisto brez smisla kajti greš lahko v vsa-ko šentviško gostilno tudi bos in se ga na-liješ prav do podplatov medtem ko bi iz morebitne trgovine s čevlji prišel brez de-narja in še trezen povrhu in bi bila to prav-zaprav nesreča ki pa še sama rada prekmalu pride ne da bi jo še k sebi vabili in kli-cali kot tudi nismo posebej vabili tistih ciganov ali romov ali kako bi jim lepše re-kli da ne bi bili kaj užaljeni ko so nas tako pristrčno počastili s svojo prisotnostjo in iz-virno arhitekturo sredi najlepšega obdelo-valnega polja in nas sedaj vse šentvidčane zanima čigava neki je rodovitna zemljica pri vrtnariji na kateri lahko neovirano po-ganjajo ciganske oziroma romovske kolibe namesto krompirja in solate in je zato po-tem novi krompirček po deset dinarjev ki-logram medtem ko še nihče ne ve koliko bo občinsko blagajno stal en cigan ali rom katerih je na polju že nekaj ducatov in jim je v šentvidu menda vse še bolj všeč kot nam šentvidčanom ker samo kaže da šent-vidčan ni nikoli zadovoljen s svojo ciga-nerijo in je v tem še slabši od ciganov ali romov kar globoko ostramočen priznava tu-di vaš šent vidčan